

ເທດນົບຮມໝຣາວສ ລ ວັດປ່າບ້ານຕາດ
ເມື່ອວັນທີ ๓๑ ສິງຫາຄມ ພຸຖຮສກຮາຈ ២៥៣៥

ຕາຍແບບພຣະ

ອູ້ໃຫຍ້ໄດ້ກົງຢູ່ໄປເທຳນັ້ນລະຈະເປັນອະໄໄປ ອາຍຸດິບ ທີ່ ອະໄຮນັກຫາຕາຍແລ້ວເຂາເລີໃນໂລງຜິມເຫັນດີ ເວລາຍັງມີຊີວິຕອຍູ່ອົບດິນກັນໂລກເຮາ ອະໄຮກີມີດີ ດິນ ອຍ່າໄປດິນມາກເຮາເປັນລູກຄີຍົ່ພຣະ ອູ້ຍັງໄອຍູ່ສາຍ ແລ້ວພອ ແທ່ານັ້ນພອທຳໄມ່ເຈີນຈຶ່ງເຫັນຫົວຄນເວັນກັກຫາ ເດືອນນີ້ເຈີນເຫັນຫົວຄນນະ ມັນຊື້ນເຫັນອູ້ບັນຫົວຄນ ດັນເປັນນ້ອຍກ່າວມັນມັນມີອຳນາຈມາກເຫັນເຂົາເວົາ ເລານີ້ໄອ້ຫັ້ງລາຍກຳລັງແພ່ອຳນາຈຄນລົງທຸກໆຮ້ອນມາກ ຄ້າໄມ່ດິນກັນມັນຈະເປັນອະໄໄປ ເຮັດິນກັນມັນກີເປັນໂລກດິນກັນມັນອູ້ຍ່ອງຢ່າງນັ້ນທີ່ໂລກ ດິນກັນໄອ້ຫັ້ງລາຍ ໄອ້ຫັ້ງລາຍຄົງເຫັນຫົວເຂາ ປະສາກະດາຍເຄາມຊີ້ເປັນຫັ້ງລາຍ ແລ້ວກີ້ດິນກັນໄປ ១០ ບາທ ຮ້ອຍບາທ ພັນບາທ ປະສາກະດາຍ ພອເວລາມດຄວາມນິຍມແລ້ວເຄາມວານບຸຮ່ຽສູບເໜັນເຂົ້າຈະຕາຍໄປເຄາມຈົ່ມນໍ້າພຣິກກີ້ໄມ້ໄດ້ ສູ້ຜັກຍ່ອງນີ້ໄມ້ໄດ້ ຜັກກະລິນເຄາມຈົ່ມນໍ້າພຣິກດີກ່າວ່າໄອ້ຫັ້ງລາຍນະ ນີ້ພຸດຄົງເຮືອງຄນຫລົງມັນນະ ທ່ານພລິຕີ້ນມາສໍາຮັບໃຫ້ເປັນປະໂຍ່ນ໌ແກໂລກ ໃຫ້ເປັນຄວາມຊຸ່ມເຍັນສະດວກສາຍ ໄນໄດ້ທຳຄນໃຫ້ເປັນບ້າຍຢ່າງນີ້ຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງນັ້ນ ເດືອນຈະວ່າຫລວງຕາດຖຸກເຈີນ ຫລວງຕາໄມ້ໄດ້ດູຖຸກ ນີ້ພຸດໃຫ້ຄນເຫັນໂທໝຂອງຕ້ວເອງທີ່ເປັນບ້າກັນມັນມັນເປັນບ້າທີ່ໂລກເທື່ອວັນນີ້ ແນ້ແຕ່ວ່າຄາສນາກີ້ເປັນບ້າກັນມັນເໜືອນກັນຈະວ່າວ່າໄວ ວິຄາສນາປະເຜົນນີ້ເປັນບ້າກັນເຈິນທັນນີ້ເວລານີ້ ຫລວງຕັບປັບເປັນບ້າໄໝ ເປັນ ໄຄຣໃຫ້ເອາມດແລລະ ແຕ່ເອາມດດີທີ່ການໝາດໄມ່ເໜືອ ໄຄຣໃຫ້ເອາມດໃຫ້ເດືອນນີ້ເກົ່າເດືອນນີ້ເກົ່າໄປການໝາດ ເຮົາເວາແຕ່ເຮົາໄມ່ຕິດມັນ

ກຳລັງເປັນ ໂອຍ ນ່າຖຸເຮຈຈິງ ນະປັນປັນໄປໝາດເລຍ ທີ່ໂລກໄມ້ຮູວ່າອັນນີ້ມັນພັນຫຼວງໃຈໂລກຂາດໃຫນ ນີ້ນັ້ນໜັບຕາຍູ່ໃນປ່ອດຄິດໄມ້ໄດ້ນະ ຂອງເຫັນ້ນີ້ພລິຕີ້ນມາໃຫ້ສະດວກສາຍໃຫ້ເປັນຄວາມສົບສຸຂ່າຍັນ ມັນກລັບເປັນຟືນເປັນໄຟເພາໄໝມໍພະຈິດດິນກັນມັນນັ້ນໜີ ໄຟໃນເຕົາເຮາເຄາມໃຫ້ສໍາຮັບຫຸ່ງຕົ້ມແກງເປັນປະໂຍ່ນ໌ຍ່ອງຢ່າງນັ້ນ ເຂາຫວັ້ນເຂົ້າໄປດູ້ມັນຈະໄດ້ເພາເຂາ ນີ້ແບບນັ້ນແລະເດືອນນີ້ແບບເຂາຫວັ້ນເຂົ້າໄປຫຼັກກີ້ເປັນໄຟ ນີ້ພຸດຈິງ ວ່າໄມ່ຕິດ ຕີ່ໄມ່ດີເຄາມວານບຸຮ່ຽສູບກີ້ໄດ້ຈະເປັນອະໄໄປຄ້າມັນວານໄດ້ນະ ແຕ່ນີ້ເໜັນເຂົ້າຈະຕາຍໄປເຄາມວານ ເຄາມຈົ່ມນໍ້າພຣິກກີ້ໄມ້ໄດ້ ໃຊ້ໃນສູານະທີ່ຄວາມແກ່ມັນເທົ່ານັ້ນ

ອູ້ໃຫຍ້ໄດ້ສະດວກສາຍກົງຢູ່ໄປ ອາຍຸສ່ວຽກຮັບຮ່ານທີ່ໃຫນ ເດືອນນີ້ບ້ານຫລັງໜຶ່ງ ຖ້າ ១០ ລ້ານມັນພິລືກກິກກີ້ອ ນັ້ນລະຮຽມກັບໂລກພຸດຄົງເຂົ້າກັນໄມ້ໄດ້

มันก็เหมือนหนูกับกบเป็นสายกันเอาเชือกมัดกวางแล้วปล่อย หนูจะเป็นขี้นตันไม่ กบ ก็จะเป็นลงน้ำ อันนี้พระกับโยม โยมพูดถึงเรื่องบ้านเรื่องเรือน พระก์พูdreื่องกุฎี กระตืบเสีย มันเป็นไปคนละทาง น้ออยู่กระตืบมาเลี้ยพอตั้งแต่วันนบวชแล้ว เรียน หนังสือก็อยู่กุฎิกับเขา พ้ออกจากนั้นแล้วอยู่กระตืบทั้งนั้นเรื่อยมาเพิ่งได้มาหลังโ哥 ๆ หลังนี้

นี่เขางานเงินนานะ เขามาเห็นกระตืบเรา มาร้องให้อยู่บันกุฎีเรา พอกลับไปถึง โน้นส่งเงินตุมมาเลย เราไม่มีข้อแม้สั่งเสียอะไรเขาไว้เราเก็บต้องได้รับเขา ส่งคืนน่าเกลียด ไม่น่าดู เพราะฉะนั้นถึงได้กำชับกำชา ใครที่ส่งอะไรมาเก็บตามถ้าจะให้มาปลูกนั้นสร้างนี้ ถ้าไม่ได้ตกลงกันเลี่ยก่อนส่งมาไม่ได้เป็นอันขาดและส่งกลับทันที เราว่าอย่างนั้นเลย คราวนี้มีข้อเด็ดกันแล้วไม่ผิด แต่ก่อนไม่มีข้อแม้อะไรเขางานเราจะส่งคืนน่าเกลียดไม่ น่าดูเลย ที่นี่เมื่อมีข้อตกลงกันแล้วนี้ ขัดข้อตกลงนี้แล้วส่งคืนจะเป็นอะไรไป

วันหนึ่ง ๆ หลวงตาเห็นอยู่จะตาย เมื่อวานนี้คุณมาเต็มศาลาเราก็ไม่ลงมา ไม่รู้ มาจากทิศไหนต่อทิศไหน เราจะรับแขกทั้งวัน ๆ เราตายไม่กี่วัน เราต้องส่วนอัตภาพ ร่างกายไว้บ้างเพื่อรับในการลสานที่เวลาที่ควรรับ รับสุ่มสี่สุ่มห้ารับทั้งวันทั้งคืนก็ ตายได้ เต็ม ๆ ศาลามา มีเวลาเมื่อไร ครามก็จะมองดูหน้าหลวงตาบัวเหมือนพวคนี้ ไม่มีหน้าไม่มีหัว มากอยมองดูแต่หน้าหลวงตาบัว บอกไปกราบเจ้าคุณบัวก็ไม่ไป หลวงตาบัวอยู่ในดันดันเข้าไปตรงนั้นแหละ ໄลไปหาเจ้าคุณบัวไม่ยอมไปมาหากแต่ หลวงตาบัว

หลวงตาบัวเลยจะตายวันหนึ่ง ๆ เจ้าคุณบัวสนใจ ให้ก็คนเดียวกันทำไม่เอา เปรียบกันนักกันหนา เจ้าคุณบัวสนใจ หลวงตาบัวจะตาย ชื่อหลวงตาบัวพระดี ใคร เรียกอะไรไม่ เพราะ พอเขารียกหลวงตาบัวอยากเขานมให้เขากินเลย เข้าใจไหมมัน ถูกคอกูกใจ เจ้าคุณบัวเจ้าคุณโน่นนี้ โอ้ ว่าหลวงตาบัวหือ ๆ ทันทีเลย ให่น้ำใจนั่น ฯ อยากให้เข้าพูดช้าอีกทีหนึ่งว่าหลวงตาบัว หลวงตาหลงตา หลวงหูหลงหู คนเรามีแต่ หลงหูหลงตา นั่นแหละเป็นบ้าอยู่ทุกวันนี้ ดูวนยังค่าก็ไม่เบื่อ พังวนยังค่าก็ไม่เบื่อ พว กหลงหูหลงตาหลงจมูกหลงลิ้นหลงกายหลงใจของตัวเองเป็นบ้ากันทั้งโลกนั้นแหละ หัว ใจมีอยู่หากเป็นบ้ากับเขา หัวใจส่งออกไปหัวใจแหละไปหลงภาพตัวเองกลับมาหลอก ตัวเอง

กล่างวีกกลางวันอุกมาศาลาไม่ได้นะ เมื่อนอยู่ในห้องขังนะทุกวันนี้ เรา หลบไปนั้นหลบไปนี่ไปหานอนสบาย ๆ ตอนบ่าย ๆ ถึงกลับมาเย็น ๆ กลับมาค่อยยัง ชั่วหน่อยคนไม่กวนมาก เราหนีอยขนาดนั้นละ เหนือยจนเบื่อจนอืมระอาคน เห็น คนไม่อยากถามอยากรทักเขาว่าจะของหองก์ตาม คือมันเห็นอยู่เลี้ยวชนิดนั้น ไม่

อยากรู้ดอยากรู้กับใคร นานี่เต็มแล้ว เวลาไม่ธุระเดินออกมานี่เต็ม เราไม่ถ้ามีสักคำเดียวเดินผ่านเฉยเลย ใครจะว่าบ้าก์ตามเรามาได้เป็นบ้า เราหากทำแบบนั้นเฉย ๆ นี่เขากล่าวว่าก็ปากเข่าต่างหากช่างเข้าซีเป็นไรไป มันขนาดนั้นละทกวันนี่แล้วยิ่งหนักขึ้นทุกวัน ๆ เรายิ่งเห็นอยู่

สังเคราะห์โลกก็เต็มกำลังความสามารถแล้วสังเคราะห์ทุกด้านทุกทาง ไม่มีอะไรเหลือในหัวใจว่างั้นเด้อ ทางอรรถทางธรรมก็ทุ่มออก ทางวัตถุสิ่งของมีอะไรเท่าไรก็ทุ่มออกแบบเดียวกัน เราไม่มีอะไรให้เหลือติดตัวเลย ตายให้เหลือแต่หลวงตาบัวเท่านั้นพอแล้ว บริหาร ๔ ตายแบบนี้เต็มยศพระ มีบริหาร ๔ เท่านั้นเต็มยศพระ ตายแล้วมีเงินเป็นหมื่นเป็นแสนเป็นล้าน ๆ นี้ขายขึ้นหน้า พระอะไรนะอยากรู้ว่าอย่างนั้นนะ มาสั่งสมหาอะไร พระเป็นนักเลี้ยงสัล พระพุทธเจ้าเป็นนักเลี้ยงสัล พระสงฆ์สาวกท่านเป็นนักเลี้ยงสัล เราเป็นนักสั่งสมมันยังไงกัน ไม่ใช่พระเทวทัตหรืออยากรู้ว่าอย่างนั้น ตายเหลือแต่บริหาร ๔ เหลือแต่ตัวล่องจ้อน ใครจะไปโynosลงเหวลงบ่อไหนก็ตามเราไม่สนใจ...ตายแล้ว เรื่องจะเอามาเป็นตลาดหาเงินนี่เราไม่ประสงค์อย่างยิ่งนะ

ครูบาอาจารย์แต่ละองค์ ๆ ตายแล้วตั้งเป็นตลาดหาเงินอยู่นั้น กินกันอยู่นั้น ครบ ๗ วัน ๑๕ วัน ๕๐ วัน สะแต่อกกันอยู่นั้น พุดอะไรก็ไม่ถึงลงสะแต่กละถึงกรรมฐานเลยเสียหมด องค์ไหนตายที่ไหนสวัดกันยุ่ง กุสลา ออมมา อกุสลา ออมมา ไอ้หลังลายอยู่ไหนนา หาแต่ไอ้หลังลายไม่ได้หาอรรถธรรม ทุเรศจริง ๆ นะพุดจริง ๆ ทั้ง ๆ ที่เราเกี่ยวข้องกับการเงินการทองอยู่นี่แต่ก็อดทุเรศไม่ได้ เพราะอาจจะจิตใจต่ำกันก็ได้ เราถึงเกี่ยวข้องกับเงินกับทองเรามาไม่สนใจกับมัน มีเท่าไรทำประโยชน์หมด ๆ มีเท่าไรหมดว่างั้นเลยไม่มีเหลือ เราไม่สนใจด้วยนะไม่เสาะไม่แสวงหามันด้วย มีมาเกิดมาก็ทำประโยชน์ให้โลก แม้แต่ร่างกายของเรายังไม่สนใจกับมัน จะเป็นจะตายเมื่อไรก็ไปชี ถ้าไม่อยู่ก็ไปชีอยู่นานนานแล้วนี่นะ ยังอยู่หรือเอามาซื้อต้มข้นมฟัดหมดแหลก ถ้ายังมีชีวิตอยู่ไม่ถอยเหละใครให้เอาหมด

ตายสหายแบบพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านนั้นเรียกว่าตายสหายมาก หมดห่วงหมดไข่หมดทุกสิ่งทุกอย่าง สมมุติในโลกนี้สาม aden โลกธาตุนี้หมด ขาดสะบันจากกันไปเลย หมดลิ่งรบกวน นั่นละท่านว่าบริสุทธิ์พุทธโอท่านเป็นอย่างนั้น ท่านเจ้มองเห็นเราพวกยี้เยี้ย ๆ เหมือนตัวบุ้งตัวหนอนก็ดูไม่ได้ซี คือดีนไม่ทราบว่าจะดีนไปไหนดีดไปไหน แหวกว่าอยู่ยูนี่ไม่ทราบว่าฝั่งอยู่ไหนแกะอยู่ไหน จะแหวกจะว่ายไปเกะอะไรหากที่เกะก็ไม่เจอ หากดีนหากดีดหากแหวกหากว่ายอยู่อย่างนั้น พากเราเป็นอย่างนั้นนะไม่มีฝั่งมีฝ่า

เพราะฉะนั้น จึงสอนอรรถสอนธรรมให้เป็นケーアเป็นฝ่าไว้สำหรับケーア สอนไว้ครจะฟังก์ฟังถ้าไม่อยากแหวกว่ายตายกันอยู่อย่างนั้น แหวกว่ายหาฝั่งหาเดน ไม่ได้ เหมือนเขาตกน้ำในมหาสมุทรทะเลหลวง แหวกว่ายป้อมแป้ม ๆ อยู่แต่ฝั่งก์ไม่มีケーアก์ไม่มี เรือที่ไหนที่จะケーアก์ไม่มี หากดินอยู่อย่างนั้นป้อมแป้ม ๆ พอลื้นลง มีลักษณะอย่างนั้นแหลมพอถึงวันตาย ป้อมแป้ม ๆ อยู่อย่างนั้น โอ้ย พูดแล้วทุเรศนะ

อำนาจของกิเลสนี้รุนแรงมากไม่ให้สัตว์โลกเห็นเลย ผู้ท่านเห็นท่านเห็นอย่างชัดเจน เวลาได้ผ่านมันไปแล้วเหยียบหัวมันแล้วจึงเห็นมันว่ามีแต่โทษล้วน ๆ ไม่มีคุณเลย เพราะฉะนั้นท่านถึงกลัวอาnakหนาท่านถึงเห็นโทษมันอาnakหนา เอาเป็นอาตายเลย นักภารนาถ้าถึงขั้นเห็นโทษของกิเลสแล้วอยู่ไม่ได้เลย ยังไงก็หมุนตัว ตายก็ตาย ขาดก็ยอมขาดแต่ตัวไม่อยู่....บีน นั่นละเห็นโทษแท้เป็นอย่างนั้นนะ เห็นคุณของธรรม เหมือนที่หลบซ่อนพอกพิษพากภัยทั้งหลายมันวิงตาม เห็นคุณของที่หลบซ่อนเห็นคุณของธรรม นั่นละที่ปลดภัยอยู่ตรงนั้น ท่านก็บีนใส่นั้น ๆ หนีจากนี้บีนใส่นั้น อันนี้ก็ໄล' ติดตาม โทษติดตามมาคุณความพันภัยอยู่ข้างหน้านี่ก็บีนใส่นั้น วิ่งหนีจากอันนี้บีนใส่นั้นเป็นอย่างนั้น

นับวันหนาขึ้น ๆ นะ มันหนาขึ้นหมดศาสนา ก็ไม่มีความหมายเป็นกระดาษเศษ อยู่ในตู้ในทีบไปแล้วเวลาที่ ครเรียนครจำมาได้ก็ว่าตัวรู้หลักนักประชญ์ไปเสียนักแปด ก็ไม่ว่า นักแปดนั้นแหละจะว่าอะไร เรียนจำมาได้กิเลสไม่ได้ถอกสักตัวเดียว มาสั่ง สมกิเลสขึ้นด้วยการศึกษาเล่าเรียนยังมาทวงตัวอีก มันสองชั้นสามชั้นกิเลส

พูดเท่านั้นละวันนี้เห็นอยู่ พูดทุกวัน